

**Vlaams afvalbeheersplan voor de binnenvaart
2021-2025**

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
2. Overzicht voornaamste regelgeving.....	4
3. Begripsbepalingen	4
4. Toepassingsgebied.....	5
4.1. Toepassingsgebied CDNI.....	5
4.2. Toepassingsgebied Vlaams afvalbeheersplan.....	6
5. Het CDNI	7
5.1. Algemeen principe van het CDNI.....	7
5.2. Deel A: olie- en vethoudend scheepsbedrijfsafval	7
5.3. Deel B: afval van de lading	9
5.4. Deel C: overig scheepsbedrijfsafval.....	14
6. Handhaving	18
7. Klachtenmanagement.....	20
7.2. Contactpersonen Vlaams afvalbeheersplan voor de binnenvaart	20
7.3. Bevoegde diensten in geval van ongewenste lozing of achtergelaten overslagresten	21
7.4. Contactgegevens overige beheerders	21
8. Structureel overleg.....	23
9. Nuttige links	23

1. Inleiding

Dit afvalbeheersplan is opgemaakt in het kader van artikel 5.2.11.4 van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (VLAREMA) en geeft uitvoering aan de bepalingen van het Verdrag inzake de verzameling, afgifte en inname van afval in de Rijn- en binnenvaart (CDNI). Dit Verdrag is in 1996 in Straatsburg ondertekend door België, Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en Zwitserland en na ratificatie op 1 november 2009 in werking getreden.¹

Binnenvaartschepen produceren verschillende soorten scheepsafval. Het is van belang om deze afvalstoffen op een correcte wijze af te geven, in te zamelen en te laten verwerken. Het algemene uitgangspunt van het CDNI is dat de vervuiler de kosten hiervoor draagt, zoals verderop in dit afvalbeheersplan ook besproken in het hoofdstuk 5 over het CDNI.

De Vlaamse waterwegbeheerder en havenbesturen voeren duurzaamheid hoog in het vaandel. Een milieuverantwoorde inzameling van afvalstoffen afkomstig van de binnenvaart draagt bij om dit principe van duurzaamheid te kunnen realiseren.

Dit plan heeft betrekking op alle soorten scheepsafval afkomstig van schepen die gebruik maken van de Vlaamse vaarwegen en havens. Net zoals in het CDNI ligt daarbij de nadruk op de organisatie van de afvalafgifte van het olie- en vethoudend scheepsbedrijfsafval, het afval van de lading en het overig scheepsbedrijfsafval. Het plan toont de dichtheid van het inzamelnetwerk aan, lijst de beschikbare ontvangstinrichtingen op en beschrijft het financieringssysteem. De uitwerking gebeurde in overleg met alle betrokken partijen, in het bijzonder de havengebruikers en hun vertegenwoordigers. Waar mogelijk wordt verwezen naar bestaande bronnen zoals [de OVAM website betreffende inzameling van alle soorten afval](#), de Vlaamse website [binnenvaartservices](#), de website van het [Nationaal instituut ITB](#) of de [internationale website van het CDNI](#). Ook voor het downloaden van specifieke documenten kan men daar terecht.

Dit afvalbeheersplan is geldig voor een periode van 5 jaar van 1 januari 2021 tot 31 december 2025.

¹ De actuele tekst kan geraadpleegd worden op de website van het CDNI (<http://www.cdni-iwt.org/nl/>).

2. Overzicht voornaamste regelgeving

- Decreet van 9 mei 2008 houdende instemming met het Verdrag inzake de verzameling, afgifte en inname van afval in de Rijn- en binnenvaart, aangenomen in Straatsburg op 9 september 1996 door de Centrale Commissie voor de Rijnvaart, alsmede met zijn bijlagen 1 en 2 en de bij bijlage 2 horende aanhangsels I tot en met V.
- Gecoördineerd decreet van 15 juni 2018 betreffende het integraal waterbeleid.
- Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (het materialendecreet).
- Besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (VLAREMA), hoofdstuk V, onderafdeling 5.2.11.

3. Begripsbepalingen

In artikel 1 van het Verdrag staan de definities. Enkele definities uit het Verdrag worden hieronder verduidelijkt.

- **Afval van de lading:** afval en afvalwater, dat in verband met de lading aan boord van het schip ontstaat. Hiertoe behoren niet de restlading, dampen en overslagresten, maar wel de ladingrestanten, die niet door het nalenssysteem uit de ladingtank of het leidingsysteem verwijderd kunnen worden of ondanks gebruik te maken van veegmachines, bezems of vacuümreinigers niet uit het laadruim verwijderd kunnen worden;
- **CDNI:** Verdrag inzake de verzameling, afgifte en inname van afval in de Rijn- en Binnenvaart. Ook aangeduid als het Verdrag (La Convention relative à la collecte, au dépôt et à la réception des Déchets survenant en Navigation rhénane et Intérieure);
- **Inname- en verwijderingskosten:** kosten voor het innemen en verwerken van de olie- en vethoudende scheepsbedrijfsafvalstoffen. Het verwerken van afvalstoffen is het nuttig toepassen of verwijderen van afvalstoffen, conform de bepalingen uit het Materialendecreet en het VLAREMA;
- **Internationaal verevenings- en coördinatieorgaan:** orgaan dat opgericht werd in het kader van het CDNI. Het draagt zorg voor de financiële verevening tussen de nationale instituten met betrekking tot de inname en verwijdering van olie- en vethoudend scheepsbedrijfsafval. Het evalueert ook jaarlijks het financieringssysteem aan de hand van de in de praktijk opgedane ervaringen. Het doet voorstellen voor de aanpassing van de hoogte van de verwijderingsbijdrage aan de kostenontwikkeling en gaat na of het net van ontvangstinrichtingen aangepast dient te worden;
- **CVP:** Conferentie der Verdragsluitende Partijen, de CVP komt jaarlijks bij elkaar om besluiten te nemen over wijzigingen van het Verdrag, de uitvoeringsbesluiten en de jaarlijkse verevening;
- **ITB:** Instituut voor het Transport langs de Binnenwateren v.z.w.;

- **KGA:** klein gevaarlijk afval;
- **Nationaal instituut:** het CDNI bepaalt dat iedere verdragsluitende staat een nationaal instituut moet aanwijzen dat verantwoordelijk is voor de organisatie van het financieringssysteem (SPE_CDNI) voor de inname en verwijdering van olie- en vethoudend scheepsbedrijfsafval in eigen land. In België werd het ITB aangeduid als nationaal instituut. De uitvoering van het takenpakket van het nationaal instituut gebeurt in België onder toezicht van een stuurgroep samengesteld uit vertegenwoordigers van het nationaal instituut, de federale staat, de gewesten, de binnenvaartsector en de opdrachtgevers van de ontvangstinrichtingen voor inname van olie- en vethoudend scheepsbedrijfsafval. Deze stuurgroep stelt het huishoudelijk reglement op van het nationaal instituut en bepaalt haar werkwijze. De bedrijfs- en administratiekosten die het ITB draagt als gevolg van de uitvoering van de opdracht van nationaal instituut worden vergoed door de gewesten met uitzondering van de kosten van het internationaal verevenings- en coördinatieorgaan en van de conferentie van verdragsluitende partijen. Deze kosten neemt de federale overheid op zich;
- **Olie- en vethoudend scheepsbedrijfsafval:** afgewerkte olie, bilgewater, en overig olie- en vethoudend afval, zoals afgewerkt vet, gebruikte filters, gebruikte poetslappen, vaten en verpakkingsmateriaal van dit afval. Oliehoudende residuen uit de ladingtanks vallen niet onder deze bepaling;
- **SPE-CDNI:** Het SPE-CDNI is een elektronisch betaalsysteem dat ertoe dient om het op 1 januari 2011 in werking getreden Deel A van het Verdrag inzake de verzameling, afgifte en inname van afval in de Rijn- en binnenvaart (CDNI) te ondersteunen.
- **Overig scheepsbedrijfsafval:** huishoudelijk afvalwater, huisvuil, zuiveringsslib, slops en klein gevaarlijk afval;
- **OVAM:** Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij;
- **Schip:** een binnenschip, zeeschip of drijvend werktuig; (sleepboten, vlotkranen, bunkerschepen, bilgeboden, e.d. inbegrepen)²;
- **Vaarwegen:** alle voor de binnenvaart openstaande wateren in het Vlaamse Gewest;

4. Toepassingsgebied

4.1. Toepassingsgebied CDNI

- in België: alle voor de binnenvaart openstaande wateren
- in Nederland: alle voor de binnenvaart openstaande wateren
- in Duitsland: alle voor het openbaar verkeer openstaande binnenvaarwegen, uitgezonderd Duitse gedeelte Bodenmeer en gedeelte Rijn boven Rheinfelden
- in Groothertogdom Luxemburg: Moezel
- in Zwitserland: Rijn tussen Basel en Rheinfelden

² Sinds het CDNI-besluit van 2012-I-4 zijn pleziervaartuigen uitgesloten van het CDNI.

- in Frankrijk:
 - voor Deel A: Rijn, gekanaliseerde Moezel tot Metz (km 298,5)
 - voor Deel B en C: Rijn, gekanaliseerde Moezel tot NeuvesMaisons (km 392,45), kanaal Niffer-Mulhouse, het kanaal tussen de sluis van Pont Malin (km 0,0) en de Frans-Belgische grens (km 36,561), het kanaal bestemd voor grote schepen, tussen de sluis van Pont Malin (km 0,0) en de sluis van Mardyck (km 143,075), het kanaal tussen Bauvin (km 0,0) en de Frans-Belgische grens (km 33,850)

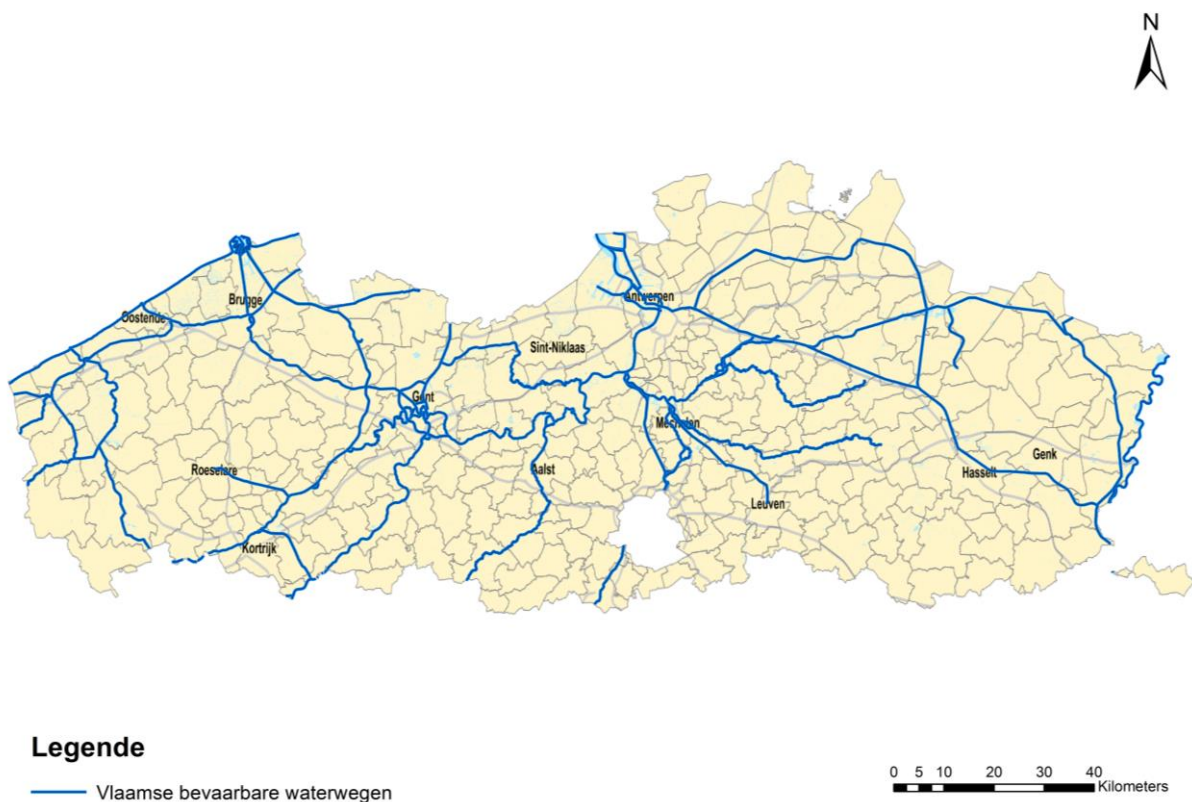
4.2. Toepassingsgebied Vlaams afvalbeheersplan

De bepalingen in dit plan zijn van toepassing op alle binnenschepen die zich bevinden op de vaarwegen, tenzij uitdrukkelijk anders vermeld.

Vlaanderen heeft vier belangrijke zeehavens (Antwerpen, Gent, Zeebrugge en Oostende). Zij spelen een belangrijke rol in het in goede banen leiden van de logistiek. De zeehavens zijn als bron van inkomsten en werkgelegenheid van cruciaal belang voor Vlaanderen.

Daarnaast telt Vlaanderen 1.354 km bevaarbare waterwegen, waarvan er 1.037 km worden gebruikt door de beroepsvaart. Dat staat voor één van de dichtste netten van rivieren en kanalen ter wereld. In Vlaanderen worden de waterwegen beheerd en geëxploiteerd door de waterwegbeheerder, De Vlaamse Waterweg nv, een agentschap van de Vlaamse overheid.

Fig. 1 geeft een overzicht van de bevaarbare waterwegen in Vlaanderen.

Figuur 1 Kaart van de Vlaamse bevaarbare waterwegen

5. Het CDNI

5.1. Algemeen principe van het CDNI

Op 1 november 2009 is het Verdrag inzake de Verzameling, Afgifte en Inname van Afval in de Rijn- en Binnenvaart van 9 september 1996 (CDNI) in werking getreden. De meest actuele tekst van het CDNI kan in het Nederlands (Frans, Duits en Engels) geraadpleegd worden op www.cdni-iwt.org. Op deze website is heel wat nuttige informatie weer te vinden zoals: veelgestelde vragen (FAQ's), richtsnoeren en brochures, modelformulieren uit het CDNI, persberichten, de jaarlijkse besluiten van de conferentie van Verdragsluitende partijen....

Het CDNI is door zes landen aangenomen: Luxemburg, Zwitserland, Nederland, België, Duitsland en Frankrijk. Het Verdrag is van toepassing op de hele Rijn en op alle binnenvaarwegen in Duitsland, Nederland en België en op de internationale Moezel in Luxemburg en in Frankrijk.

De uitvoeringsregeling van het Verdrag maakt een onderscheid aan de hand van de herkomst van het afval dat aan boord ontstaat. Tevens worden de specifieke verantwoordelijkheden van de betrokken actoren vastgelegd.

Binnenvaartschepen produceren verschillende soorten scheepsafval. Het is van belang dat dit afval zo veel als mogelijk voorkomen wordt. Het is verboden om te sluikstorten. De behandeling van het afval dat ontstaat dient op een correcte wijze gescheiden, afgegeven, ingezameld en verwerkt te worden. Het algemene uitgangspunt van het CDNI is dat de vervuiler de kosten hiervoor draagt.

Zeeschepen op de binnenwateren in Vlaanderen vallen niet onder deze regelgeving. Zij vallen onder de bepalingen van EU-richtlijn 2000/59/EG³.

5.2. Deel A: olie- en vethoudend scheepsbedrijfsafval

5.2.1. Beschrijving CDNI deel A

In deel A van de uitvoeringsregeling van het CDNI wordt de omgang met het olie- en vethoudend scheepsbedrijfsafval behandeld. Het betreft in het bijzonder het afval dat in de machinekamer van de schepen bij normale bedrijfsvoering ontstaat: afgewerkte olie, bilgewater, vetten, poetslappen, gebruikte filters, enz.

Afvalinzameling aan boord

Het afval dat aan boord ontstaat, moet gescheiden worden opgeslagen, in daarvoor bestemde recipiënten. Bilgewater dient te worden verzameld in de bilge van de machinekamer. Het is verboden om recipiënten los aan dek te plaatsen en afval te verbranden.

Afgifteprocedure en financieringssysteem

Per land wordt een netwerk van ontvangstinrichtingen tot stand gebracht zodanig dat de scheepvaart zo goed mogelijk kan worden bediend. De kosten voor de inname en verwijdering

³ Deze richtlijn werd intussen vervangen door: Richtlijn (EU) 2019/883 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake havenontvangstinrichtingen voor de afvalafgifte van schepen, tot wijziging van Richtlijn 2010/65/EU en tot intrekking van Richtlijn 2000/59/EG (PB L 151 van 7.6.2019, blz. 116–142)

van olie- en vethoudend scheepsbedrijfsafval worden gedragen door de scheepsexploitant op grond van het principe dat “de vervuiler betaalt”. De hoofdregel is dat het moet gaan om afvalstoffen uit de “normale bedrijfsvoering”. Dit betekent dat bijvoorbeeld hoeveelheden die ontstaan zijn als gevolg van averij niet zondermeer kunnen worden geaccepteerd. Eveneens mag het bilgewater niet vermengd zijn met andere stoffen zoals chemicaliën, koelvloeistof en andere dan deze die normaal in bilgewater voorkomen. In dit laatste geval wordt het vervuilde bilgewater aangemerkt als niet-oliehoudend KGA en kan het tegen betaling worden afgegeven.

Men past voor het oliehoudend scheepsbedrijfsafval één financieringssysteem toe in alle verdragsluitende landen. Ieder schip betaalt bij bunkering van gasolie een verwijderingsbijdrage, bepaald door het internationaal verevenings- en coördinatieorgaan. De betaling van deze verwijderingsbijdrage geeft recht op afgifte van, volgens een internationaal richtsnoer vastgelegde minimale en maximale hoeveelheden, olie- en vethoudend scheepsbedrijfsafval aan een ontvangstinrichting in een verdragsluitend land naar keuze.

De betaling van die verwijderingsbijdrage gebeurt met behulp van een elektronisch betalingssysteem (SPE-CDNI). In elk land waarin dit betalingssysteem van toepassing is, moet een nationaal instituut zorgen voor de praktische uitvoering ervan. Het elektronisch betalingssysteem is opgebouwd uit twee componenten: de ECO-rekening en de ECO-kaart.

Internationale verevening van de verwijderingsbijdragen

Het nationaal instituut registreert op kwartaalbasis de hoeveelheden olie- en vethoudend scheepsbedrijfsafval ingezameld en verwijderd in alle ontvangstinrichtingen van het land, de kosten voor inzameling en verwijdering van het olie- en vethoudend scheepsbedrijfsafval, de gebunkerde hoeveelheden gasolie en de geïnde verwijderingsbijdragen in de bunkerstations. Het nationaal instituut rapporteert ieder kwartaal op vastgelegde tijdstippen deze cijfers aan het internationaal verevenings- en coördinatieorgaan ten behoeve van de internationale verevening.

5.2.2. Implementatie deel A in Vlaanderen

Ontvangstinrichtingen

North Sea Port Flanders (voor het havengebied Gent), Havenbedrijf Antwerpen en de waterwegbeheerder De Vlaamse Waterweg hebben in samenspraak met de OVAM en het Departement Mobiliteit en Openbare Werken een netwerk van ontvangstinrichtingen opgezet waarbij aan de binnenvaart de mogelijkheid wordt geboden om zich van zijn olie- en vethoudend scheepsafval te ontdoen. In de havengebieden van Antwerpen en Gent (incl. Ringvaart) is een bilgeboot actief waar de binnenvaart tijdens de kantooruren hun oliehoudend afval kunnen afgeven. Een aanvraag tot inzameling door de bilgeboot kan op eenvoudig verzoek rechtstreeks bij de bilgeboot (oproep via marifoon). Daarnaast beschikken het Havenbedrijf Antwerpen en De Vlaamse Waterweg over recyclageparken ten behoeve van de binnenvaart. De afgifte van olie- en vethoudend scheepsbedrijfsafval (excl. Bilges) is mogelijk tijdens de [openingsuren](#) van de parken.

Loop je niet op regelmatige tijdstippen een inzamellocatie (boot of park) aan of is er nood tot een dringende afgifte, dan kan je beroep doen op een vacuümwagen. In dit geval dient de extra kost voor de afgifte verantwoordbaar te zijn en wordt er een minimaal af te geven hoeveelheid opgelegd van 500 liter vloeibare fractie. Een aanvraag voor inzameling via

vacuümwaggen gebeurt bij voorkeur via het [aanvraagformulier](#), waarna de dienstverlener contact zal opnemen met het schip ter bevestiging van de gevraagde inzameling.

Bij afgifte van het olie- en vethoudend afval dienen steeds de ECO-kaart en het olie-afgifteboekje te worden voorgelegd. Bij afgifte van het olie- en vethoudend scheepsbedrijfsafval moet de exploitant van de ontvangstinrichting aantekening maken in een geldig olie-afgifteboekje. Ieder gemotoriseerd binnenschip dient zo'n olie-afgifteboekje aan boord te hebben.

Na het verkrijgen van een nieuw olie-afgifteboekje, moet het voorgaande ten minste zes maanden na de laatste aantekening van afgifte aan boord worden bewaard.

Het olie-afgifteboekje wordt aangekocht in de [boekhandel](#) en is slechts geldig na validatie. Validatie of wijzigingen kunnen in Vlaanderen gebeuren bij het [binnenvaartloket](#) (meer info www.vlaamsewaterweg.be/binnenvaartloket). De lijst van alle bevoegde autoriteiten in het CDNI gebied is raadpleegbaar op de internationale website van het CDNI (publicatie is voorzien in december 2020).

Nationaal instituut ITB vzw

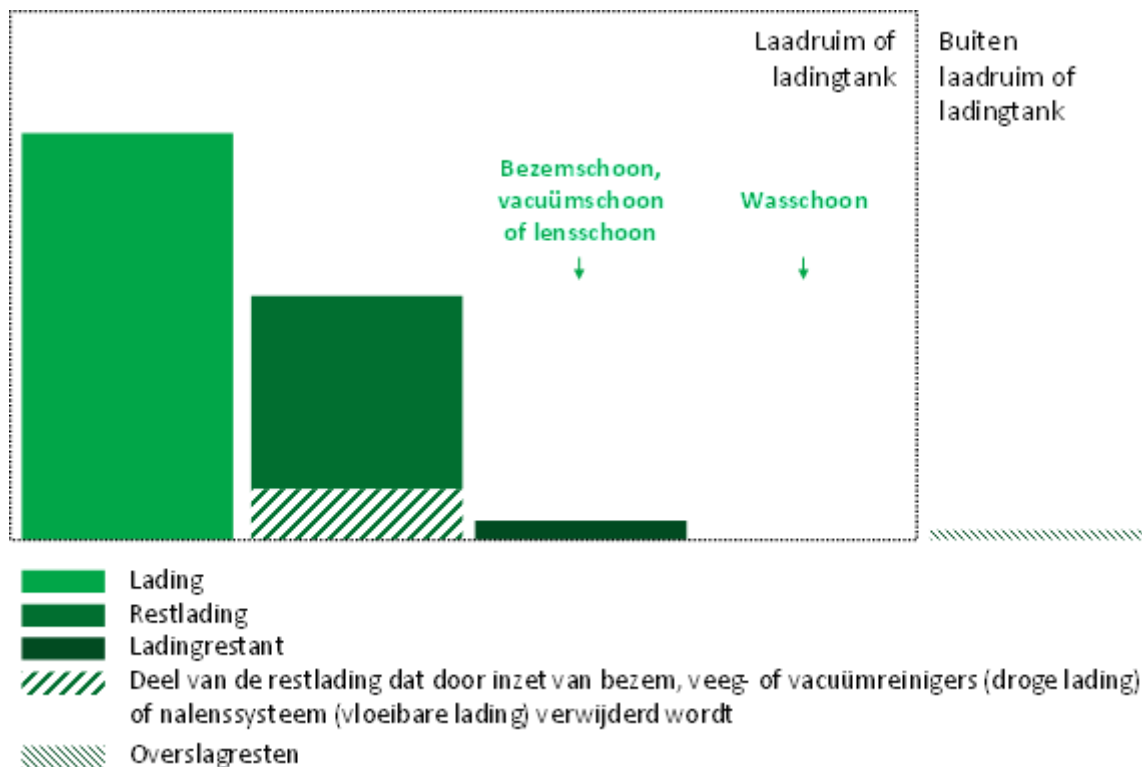
In België treedt het Instituut voor het Transport langs de Binnenwateren vzw (ITB) op als nationaal instituut. Een scheepsexploitant kan zich tot het ITB wenden om een [ECO-rekening](#) te openen en ECO-kaarten te bekomen. Alle info hierover, samen met info over de [procedure bij het bunkeren](#) en de verschuldigde verwijderingsbijdrage is raadpleegbaar op de website van het ITB over het CDNI. Het formulier waarmee men een ECO-rekening kan aanvragen kan men ook [downloaden](#) via de website van het ITB over het CDNI.

Bedrijven met meerdere schepen kunnen hun schepen van één ECO-rekening gebruik laten maken. De ECO-kaart zelf is scheepsgebonden.

5.3. Deel B: afval van de lading

5.3.1. Beschrijving CDNI deel B

Bij het laden en lossen van een schip ontstaan er verschillende fracties van de lading, die opgedeeld worden in de categorieën voorgesteld in Fig. 1; lading, restlading en ladingrestant. In deel B van het Verdrag en bijhorende aanhangsels staat beschreven hoe er dient omgegaan te worden met restladingen en afval van de lading die ontstaan bij het laden en lossen van een binnenschip.

Figuur 1 Schematische voorstelling van de fracties van de lading die kunnen ontstaan bij de overslag⁴

Deel B van het CDNI bestaat uit drie hoofdstukken: hoofdstuk V bevat de algemene bepalingen; hoofdstuk VI omschrijft de verplichtingen van de schipper; en hoofdstuk VII beschrijft de verplichtingen van de vervoerder, de verlader, de ladingontvanger en de exploitant van de overslaginstallatie. Wat de verdeling van de verantwoordelijkheden betreft gaat men, zoals voor de overige bepalingen in deel B van het CDNI, uit van het principe dat “de vervuiler betaalt” en worden de rechten en plichten van elke partij duidelijk vastgelegd rekening houdend met de bijzondere kenmerken van de tankvaart.

Overzicht bepalingen Deel B

Bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater

In eerste instantie is het Verdrag bedoeld om het ontstaan van afval bij het laden en lossen van binnenschepen en de belasting van het oppervlaktewater met waswater tot een minimum te beperken. Daarom wordt er naar gestreefd om zo weinig mogelijk ladingrestanten en waswater te produceren bij de overslag.

Het Verdrag beschrijft dat alles wat na het lossen van de lading nog verwijderd kan worden bij de inzet van bezem, veeg- of vacuümreinigers (droge lading) of nalensystemen (vloeibare lading) restlading is en bij de lading dient gevoegd te worden. De ladingrestant is dan datgene dat overblijft na voorgaande losstandaarden en eventueel met het waswater verwijderd kan

⁴ Opmerking figuur 1 bij de losstandaard lens schoon, dat is hetzelfde als “nagelensd”

worden. Ook kunnen er overslagresten ontstaan die zich buiten het laadruim of de ladingtank bevinden. Ook overslagresten behoren zo veel mogelijk aan de lading te worden toegevoegd.

Het is verboden delen van de lading en afval van de lading in de vaarweg te brengen of te lozen. Dit verbod geldt op sommige vaarwegen niet voor bepaalde waswaters, met name die waswaters met ladingrestanten van stoffen, waarvan in de stoffenlijst uitdrukkelijk is bepaald dat zij mogen worden geloosd, indien de bepalingen van deze stoffenlijst in acht zijn genomen (zie ook artikel 6.01 van het CDNI). Overeenkomstig de havenreglementen is het lozen van eender welk waswater in de Vlaamse havens altijd verboden.

Indien stoffen die volgens de stoffenlijst niet in het water mogen worden geloosd toch in de waterweg vrijkomen of dreigen vrij te komen, moet de schipper onmiddellijk de dichtstbijzijnde bevoegde autoriteit waarschuwen (zie het hoofdstuk 7. Klachtenmanagement en Contactpersonen). Daarbij moet men de plaats van het voorval, de hoeveelheid en de aard van de stof zo nauwkeurig mogelijk aangeven.

Bewijsstukken om aan te tonen dat het schip volgens een bepaalde standaard werd opgeleverd

Voor iedere lossing binnen het geografische toepassingsgebied van het Verdrag moet een losverklaring worden opgemaakt. De losverklaring dient, in het geval dat er waswater wordt geproduceerd en dit aan een ontvangstinrichting wordt afgegeven, ook te worden ondertekend door de verantwoordelijke van de ontvangstinrichting. Het afschrift moet tenminste zes maanden aan boord van het schip bewaard worden (art. 6.03). Bepaalde schepen zijn echter vrijgesteld van de verplichting om een geldige losverklaring aan boord te hebben (art. 6.03, lid 7).

In het geval dat het schip geen vaste bemanning aan boord heeft, mag de losverklaring voor het schip per uitzondering op een andere plaats worden bewaard. In het geval van schepen zonder aandrijving (zoals duwbakken) moet de losverklaring bewaard worden op de hoofdzetel van de eigenaar. Tijdens de reis met duwbakken kan de losverklaring worden bijgehouden door de schipper en van zodra de duwpakken worden gestationeerd en er geen schipper meer de bakken begeleidt, worden de losverklaringen bijgehouden op de hoofdzetel van de eigenaar en dit voor de resterende termijn van de 6 maanden.

Er mag gebruik worden gemaakt van een losverklaring in elektronisch formaat mits voldaan wordt aan een aantal voorwaarden. Die voorwaarden worden in de loop van 2021 verder uitgewerkt en zullen toegevoegd worden aan artikel 6.03 van het CDNI. Op verzoek van de bevoegde autoriteit moet de losverklaring voor controledoeleinden hetzij in elektronisch formaat of in de vorm van een schriftelijk document ter beschikking kunnen worden gesteld.

Toestand waarin het binnenschip opgeleverd wordt

De ladingontvanger (droge lading) dient ervoor te zorgen dat na het lossen, het laadruim bezemschoon dan wel vacuümschoon wordt gesteld, overeenkomstig de losstandaarden en afgifte- en innamevoorschriften. Dit kan gebeuren door middel van bezems en veegmachines of door middel van afzuiging. Hij is verplicht om aanwezige restlading en overslagresten in ontvangst te nemen.

De verlader (vloeibare lading) dient ervoor te zorgen dat na het lossen van de ladingtank, deze nagelensd ter beschikking wordt gesteld. Ook hier geldt de verplichting om aanwezige restlading in ontvangst te nemen. Bij tanks gebeurt dit nalossen met behulp van een nalenssysteem zodat de losstandaard 'nagelensde ladingtank' wordt verkregen. Er is voor elke stof een losstandaard en afgifte- en innamevoorschrift weer te vinden in de stoffenlijst in Aanhangsel III van het Verdrag. Naast het verwijderen van restlading uit de laadruimen, ladingtanks en leidingsystemen, moeten ook de overslagresten en het verpakkings- en stuw materiaal door de ladingontvanger of verlader weggenomen worden.

Wassen van laadruimen of ladingtanks is niet altijd verplicht. Dit moet volgens het CDNI enkel gebeuren indien het schip goederen heeft vervoerd waarvan de ladingrestanten overeenkomstig de losstandaarden en afgifte- en innamevoorschriften van de stoffenlijst niet met het waswater in het water geloosd mogen worden.

Bij eenheidstransporten moeten de laadruimen of ladingtanks niet nagelost, noch gewassen worden. De schipper moet er wel voor zorgen dat hij een door hem en de opdrachtgever ondertekende losverklaring aan boord heeft waarop het vak eenheidstransport werd aangekruist.

Bij verenigbare transporten moeten de laadruimen of ladingtanks niet gewassen worden. De vervoerder dient dit schriftelijk te kunnen aantonen.

Sinds 1 juli 2016 is de wijziging van de uitvoeringsregeling (artikel 7.04 en 7.02) van kracht, waardoor de verplichting tot het wassen van de laadruimen of ladingtanks enkel stofgebonden is en dus niet meer afhankelijk is van de toestand van het schip voor belading (CVP-besluit 2015-II-3). Hierop geldt weliswaar de uitzondering dat een ontgast tankschip zonder wassen opnieuw kan worden beladen op voorwaarde dat de verlader aan de vervoerder schriftelijk bevestigt dat het schip niet in gewassen toestand ter beschikking hoeft te worden gesteld (CVP-besluit 2016-I-4).

Om het onnodig wassen van binnenschepen te vermijden, trad op 1 juli 2017 de verdere wijziging van artikelen 5.01 en 7.04 in werking. De uitzondering op de wasverplichting geldt sindsdien niet enkel voor eenheidstransporten, maar ook voor verenigbare transporten, waarbij tijdens opeenvolgende reizen in het laadruim of de ladingtank van het schip aantoonbaar een lading wordt vervoerd, waarvan het transport geen wassen van het laadruim of de ladingtank vereist. Het wassen van het schip kan ook worden uitgesteld wanneer op het ogenblik van lossen de vervolglading nog niet bekend is, maar verwacht wordt dat die verenigbaar zal zijn. Er worden dan wel voorzieningen getroffen dat de schipper op een later tijdstip zijn schip kan laten wassen bij een door de ladingontvanger of verlader aangeduide ontvangstinrichting. Daarom werd vanaf 1 juli 2017 ook een nieuw model van losverklaring ingevoerd .

Verantwoordelijkheden en kosten voor de correcte oplevering van het schip

Bij het lossen van vloeibare lading draagt de verlader de grootste verantwoordelijkheid en bij droge lading de ladingontvanger (artikel 7.04-7.06). Indien één van hen bij het laden of het lossen van het schip gebruik maakt van een overslaginstallatie, gaan hun rechten en verplichtingen over op de exploitant van de overslaginstallatie (art. 7.08). Let wel, de kosten die daarbij horen blijven ten laste van de verlader of ladingontvanger. Enkel de kosten die samenhangen met het verwijderen van overslagresten zijn ten laste van de exploitant van de

overslaginstallatie. Verlader en ladingontvanger kunnen onderling ook een verdeling van hun verplichtingen overeenkomen, zonder dat dit gevolgen mag hebben voor de vervoerder (art. 7.07).

Bij het opstellen van de vervoersovereenkomst en de vervoersdocumenten moet de verlader de naam en het NSTR-nummer volgens de stoffenlijst vermelden van elke goederensoort die hij voor vervoer heeft aangeboden (art. 7.09). Indien de verlader een hogere losstandaard wenst dan de losstandaard volgens de stoffenlijst of de beschikbaarstelling na wassen wenst, dan moet dit vooraf in de vervoersovereenkomst worden overeengekomen. Verder moet de verlader - bij het vervoer van vloeibare lading - in de vervoersovereenkomst een ontvangstinrichting toewijzen voor het waswater, wanneer de overslaginstallatie het waswater niet wenst aan te nemen (Art. 7.05).

Een schriftelijke vervoersovereenkomst is sterk aanbevolen. Vooraf moeten duidelijke afspraken worden gemaakt over deze verantwoordelijkheden.

Bepalingen inzake de behandeling van gasvormige restanten van vloeibare lading (dampen)

Het CDNI wil een verbod op de uitstoot van schadelijke gasvormige restanten van vloeibare lading (dampen). Tijdens het ontgassen van zowel de ladingstanks als de laad- en losleidingen komen gassen vrij die schadelijk kunnen zijn voor mens en milieu. Om deze schade te beperken, heeft de Conferentie van Verdragsluitende Partijen van het CDNI op 26 juni 2017 bepaald dat de betrokken partijen schadelijke dampen naar behoren moeten verwijderen of laten verwijderen.

De principes liggen in lijn met wat voorzien is voor vloeibare ladingrestanten of voor het wassen van de ladingtanks. Het ontgassingsverbod wordt gefaseerd ingevoerd, zodat er voldoende tijd is om de vereiste infrastructuur aan te leggen en passende logistieke oplossingen, zoals eenheidstransporten of verenigbare transporten te ontwikkelen. Het verbod op de meest schadelijke stoffen gaat in zes maanden na de ratificatie.

Twee jaar na de ratificatie wordt een verbod op een tweede lijst stoffen van kracht. De derde verbodsfase treedt na drie of vier jaar in werking, afhankelijk van een tussentijdse evaluatie van de uitvoeringsregeling.

Die bepalingen inzake ontgassing worden in de diverse onderdelen van het CDNI ingevoegd, een nieuw deel D inzake overgangsbepalingen en afwijkingen zal worden toegevoegd alsook ontgassingsstandaarden en een aangepast model van de losverklaring.

U vindt de integrale tekst hiervan op cdni-iwt.org/nl/presentatie-van-het-cdni/regelgeving/. De gewijzigde bepalingen treden in werking nadat alle verdragspartijen ze hebben bekrachtigd.

Voor wat betreft de afgifte van de gasvormige ladingrestanten zal dezelfde regeling van toepassing zijn als voor afval van de lading, namelijk dat ondernemingen zich moeten wenden tot ontgassingsinstallaties op de private markt. Dat betekent ook dat alle betrokken partijen zoals vermeld in Deel B van het CDNI tijdens elke fase van het transport van de lading moeten voldoen aan gelijkaardige verboden inzake het lozen en de verplichtingen inzake het nalossen, het opleveren volgens de ontgassingsstandaard, het invullen van de losverklaring en het financieren van de kosten voor het ontgassen.

5.3.2. Implementatie deel B in Vlaanderen

In het Vlaamse Gewest worden de ontvangstinrichtingen voor afval van de lading ingericht noch aangeduid door de haven- en waterwegbeheerders. De verdeling van de verantwoordelijkheden en kosten tussen de verschillende spelers worden duidelijk in het CDNI vastgelegd, waardoor de vrije marktwerking tot de meest kostenefficiënte oplossing leidt.

Een [lijst van geregistreeerde inzamelaars, afvalstoffenhandelaars en –makelaars](#) kan geraadpleegd worden op de website van de OVAM.

Volgens artikel 3.2.1 van het Waterwetboek is lozing in Vlaanderen verboden, met uitzondering van onder meer het lozen door schepen van bepaalde waswaters, afkomstig van het reinigen van de eigen ruimten, voor zover voldaan wordt aan de lozingsvoorwaarden in het CDNI en voor wat betreft de uitzonderingen op de losstandaarden voorzien door de havenkapiteinsdiensten binnen de Vlaamse havenbesturen.

Lozen op de riolering, zoals voorgeschreven in kolom 4 van de stoffenlijst, is enkel toegestaan voor zover deze aansluit op een waterzuiveringsinstallatie. In de havens van Antwerpen, Gent en Zeebrugge mag waswater niet worden geloosd op de openbare riolering. Deze riolering is immers niet aangesloten op een waterzuiveringsinstallatie.

In de Vlaamse havens geldt een totaal ontgassingsverbod op vluchtige organische stoffen (VOS) die hinder veroorzaken. Deze hinder kan zich uiten in stankoverlast en kan gezondheidsklachten veroorzaken. Ontgassen is enkel toegestaan in daarvoor speciaal voorziene installaties. Verschillende bedrijven in de Antwerpse haven bieden ontgassingsdiensten aan om restdampen van tankschepen en tanklichters te verwerken. U vindt een overzicht van de beschikbare installaties op <https://www.portofantwerp.com/nl/ontgassingsdiensten>

Het ventileren⁵ zoals gedefinieerd in het CDNI is enkel mogelijk wanneer de tanks onder AFVL⁶ niveau zijn, met andere woorden enkel voor die dampen waar het ventileren overeenkomstig Aanhangsel IIIa uitdrukkelijk is voor toegestaan én indien de bepalingen van het aanhangsel IIIa in acht zijn genomen. Opgelet, de lokale regelgeving zoals havenpolitierglementen in de havens blijven uiteraard van toepassing.

5.4. Deel C: overig scheepsbedrijfsafval

5.4.1. Samenvatting CDNI deel C

Deel C van het Verdrag heeft betrekking op de overige scheepsafvalstoffen die in de delen A en B niet zijn genoemd, en omvat huishoudelijk afvalwater, zuiveringsslib, slops, KGA en huisvuil. De afvalstoffen van deel C vormen een restgroep van met huishoudelijk vergelijkbaar en diverse scheepsbedrijfsafvalstoffen ten opzichte van de categorieën van het olie- en vethoudende afval enerzijds en het afval van de lading anderzijds.

⁵ CDNI artikel 5.01, (n) “ventileren”: de rechtstreekse afgifte van dampen uit de ladingtank aan de atmosfeer

⁶ AVFL = Accepted Vent Free Level: toelaatbare waarde voor vrij ventileren

Deel C richt zich mede op het verdere afvalbeheer aan boord, waarbij onderscheid gemaakt moet worden tussen vrachtschepen en passagiersschepen.

Financieringssysteem

In het Verdrag wordt bepaald dat:

- Voor de inname en verwijdering van huisvuil geen aparte heffingen worden geheven in havens, bij overslaginstallaties en bij ligplaatsen en sluizen;
- De verdragsluitende staten met betrekking tot KGA afgestemde regelingen zullen treffen voor een financieringssysteem, waarin de kosten voor de inname en verwijdering van het genoemde afval, ongeacht of het afval afgegeven wordt, in de haven- of liggelden inbegrepen zijn of het schip op een andere wijze opgelegd worden;
- Voor passagiersschepen de kosten voor de inname en verwijdering van huishoudelijk afvalwater en zuiveringsslib en van huisvuil en KGA de schipper afzonderlijk in rekening kunnen worden gebracht;
- De kosten voor de inname en verwijdering van slops de schipper afzonderlijk in rekening gebracht kunnen worden.

Bijkomend geldt voor de verzameling, afgifte en inname van alle scheepsafval:

- dat de Verdragsluitende Staten daartoe internationaal afgestemde, uniforme regelingen treffen;
- dat de financiering moet gebeuren op basis van het principe "de vervuiler betaalt".

Gescheiden afvalinzameling

Het overige scheepsbedrijfsafval dient aan boord zoveel mogelijk per categorie verzameld te worden zodat desbetreffende afvalstoffen gescheiden afgegeven kunnen worden aan de voorziene ontvangstinrichtingen. De exploitant van de ontvangstinrichting moet er bovendien voor zorgen dat het overig scheepsbedrijfsafval gesorteerd afgegeven kan worden.

Vlaanderen beschikt over een netwerk van ontvangstinstallaties zodat de scheepvaart zo goed mogelijk kan worden bediend. De verdragsluitende staten zijn verplicht ontvangstinrichtingen voor huisvuil ter beschikking te stellen of ter beschikking te laten stellen:

1. Bij de overslaginstallaties of in havens;
2. Aan de aanlegplaatsen voor passagiersschepen voor de daar aanleggende passagiersschepen;
3. Bij bepaalde ligplaatsen en sluizen voor de doorgaande scheepvaart.

De verdragsluitende staten zijn verplicht in havens ontvangstinrichtingen voor slops en KGA in te richten of te laten inrichten conform de nationale regelingen. Voor desbetreffende scheepsbedrijfsafvalstoffen ontvangt de schipper overeenkomstig de nationale voorschriften een verklaring inzake de afgifte. De exploitanten van passagiersschepen die over

zuiveringsinstallaties beschikken die voldoen aan de voorschriften in aanhangsel V van het Verdrag dienen zelf op gepaste wijze te zorgen voor de correcte afgifte van het zuiveringsslib.

5.4.2. Implementatie deel C in Vlaanderen

Algemeen

De afgifte en ontvangst van de overige scheepsbedrijfsafvalstoffen vindt plaats conform de nationale voorschriften en op vertoon van de ECO kaart. De ontvangstinrichtingen zijn ingericht zodat de overige scheepsbedrijfsafvalstoffen zoveel mogelijk gesorteerd en gerecycleerd worden in functie van een nuttige toepassing en een duurzaam afval- en materialenbeheer. Voor de afgifte van het overig scheepsbedrijfsafval is er steeds de mogelijkheid om zich te richten tot geregistreerde inzamelaars, afvalstoffenhandelaars en – makelaars.

Langs de waterwegen en in de havens werden op diverse plaatsen ontvangstinrichtingen ingericht voor de afgifte van huisvuil en de diverse recycleerbare fracties. Desbetreffende afvalstoffen dienen zoveel mogelijk gesorteerd aangeboden te worden volgens de recycleerbare categorieën die aan de ontvangstvoorzieningen worden aangeboden. In Vlaanderen worden de afval- ontvangstinrichtingen als volgt ingedeeld:

1. Sorteestraten:
 - a. Huisvuil zoals restafval, PMD, papier & karton en glas
2. Recyclageparken voor de binnenvaart:
 - a. Huisvuil zoals restafval, PMD, papier & karton en glas
 - b. Grof niet gevaarlijk overig scheepsbedrijfsafval zoals meertouwen, hout, fenders, ijzer enz.
 - c. Klein gevaarlijk overig scheepsbedrijfsafval zoals verven, solventen, afgedankte elektrische en elektronische apparatuur, lampen enz.

Het vrijwillig netwerk van ontvangstininstallaties in Vlaanderen is raadpleegbaar op www.binnenvaartservices.be/afvalplatform/locaties.php. Op dit binnenvaartplatform wordt per afval-ontvangstvoorziening, de locatiegegevens en de afvalstoffen voorgesteld. Op deze site worden ook de tarieven voorgesteld.

Omdat “het principe van de vervuiler betaalt” geldt voor alle scheepsafvalstoffen, en de inname en verwijdering van het overig scheepsbedrijfsafval op diverse plaatsen in Vlaanderen niet inbegrepen is in de haven- of vaargelden, werd een betaalsysteem⁷ ontwikkeld voor een beperkt aantal fracties van het overig scheepsbedrijfsafval. De schipper kan de hoeveelheid overig scheepsbedrijfsafval maximaal beperken door een goede sortering en scheiding van de diverse recycleerbare en herbruikbare afvalfracties. Het netwerk van ontvangstinrichtingen biedt daarvoor de nodige inzamelmogelijkheden.

⁷ Dit systeem wordt periodiek geëvalueerd en afgetoetst aan nationale en internationale CDNI afspraken.

De tarieven voor het overig scheepsbedrijfsafval die in Vlaanderen worden toegepast, worden via volgende link per afval-ontvangstinstallatie gepresenteerd :

<https://www.binnenvaartservices.be/afvalplatform/locaties.php>

Voor de inzameling van slops, huishoudelijk afvalwater en zuiverings-slib uit ruimen en tanks dient men zich te wenden tot de lijsten van geregistreerde [inzamelaars](#), [afvalstoffenhandelaars en –makelaars](#) die door de OVAM worden geregistreerd.

Lozing van huishoudelijk afvalwater

Volgens artikel 3.2.1. van het Gecoördineerd decreet van 15 juni 2018 betreffende het integraal waterbeleid⁸ is lozing van huishoudelijk afvalwater in Vlaanderen verboden voor passagiers- en hotelschepen die toegelaten zijn voor het vervoer van meer dan 50 passagiers en die niet beschikken over een boordzuiveringsinstallatie conform de voorwaarden van het CDNI.

Voor het overige is de lozing van huishoudelijk afvalwater (uit keukens, eetruimten, wasruimten en bijkeukens, alsmede toiletwater afkomstig van schepen) in het water toegestaan.

Hotel- en passagiersschepen

Het lozingsverbod van huishoudelijk afvalwater voor hotel- en passagiersschepen met meer dan 50 passagiers geldt niet voor schepen die beschikken over een toegelaten boordzuiveringsinstallatie conform bijlage 2, aanhangsel V van het Verdrag. De exploitanten van deze passagiersschepen dienen zelf op passende wijze te zorgen voor de correcte afgifte van het zuiverings-slib aan een ontvangstinrichting en tegen ontvangstbewijs overeenkomstig de nationale voorschriften.

Het lozingsverbod van huishoudelijk afvalwater zal nog verder worden aangescherpt⁹ zodat dit ook zal gelden voor passagiersschepen die toegelaten zijn voor het vervoer van meer dan 12 passagiers. Dat geldt ook voor hotelschepen met meer dan 12 passagiers.

- Voor hotelschepen met meer dan 12 maar niet meer dan 50 slaappleatsen en voor passagiersschepen toegelaten voor het vervoer van 12 maar niet meer dan 50 passagiers geldt dit verbod vanaf 01.01.2025 indien deze schepen na 30.12.2008 voor de eerste maal voor het verkeer zijn of worden toegelaten.
- Voor de schepen die op 30.12.2008 reeds in de vaart waren zal dat verbod vanaf een andere datum gelden. Dat wordt nog bepaald door de CVP.

Hotel- en passagiersschepen dienen zich te wenden tot de bestaande private markt van geregistreerde [inzamelaars, afvalstoffenhandelaars en –makelaars](#) voor de correcte afgifte van:

⁸ Zie ook het Waterwetboek - <https://navigator.emis.vito.be/mijn-navigator?wold=75695>

⁹ het besluit van de CVP wordt verwacht in de loop van 2021

1. Huishoudelijk afvalwater (indien aantal slaappleatsen of passagiers > 50)
2. Zuiveringslib van boordzuiveringsinstallatie

6. Handhaving

De bevoegdheid voor de handhaving van het Verdrag ligt in Vlaanderen bij de volgende partijen:

1. Overeenkomstig het Milieuhandhavingsdecreet en –besluit is de afdeling van de OVAM bevoegd voor het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen aangesteld als gewestelijke toezichthouder voor het toezicht op de toepassing van het CDNI;
2. Overeenkomstig het Milieuhandhavingsdecreet en –besluit is De Vlaamse Waterweg, Maritieme Dienstverlening en Kust en afdeling Maritieme Toegang (MOW) bevoegd aangesteld als gewestelijke toezichthouder voor het toezicht op artikel 3.2.1 van het Waterwetboek (lozing).
3. Overeenkomstig het Koninklijk Besluit (KB) Boetecatalogus (8/1/2013) is de federale politie (**scheepvaartpolitie**) bevoegd om overtredingen op deze wet op te sporen en vast te stellen. Dit KB bevat een lijst van 10 mogelijke CDNI-overtredingen waarvoor de bevoegde diensten een onmiddellijke inning kunnen opleggen en/of verbaliseren. Met het Besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2015 tot wijziging van regelgeving met betrekking tot het mobiliteitsbeleid, de openbare werken, het vervoer en het verkeersveiligheidsbeleid, wat betreft bevoegdheden overgedragen in het kader van de zesde staatshervorming, werden heel wat federale KB's van toepassing verklaard voor het Vlaams gewest. De handhavingstaak van de federale politie m.b.t het CDNI blijft van toepassing. De scheepvaartpolitie kan aan boord van schepen eveneens de betaling van de verwijderingsbijdrage en de hoeveelheden verwijderd olie- en vethoudend scheepsbedrijfsafval controleren door de reizen die in de scheepsdocumenten opgetekend werden te vergelijken met de gegevens in de bunkerverklaring.
4. Volgens de wet van 5 mei 1936 (B.S. 8-9 juni 1936) is de havenkapitein als officier van de gerechtelijke politie bevoegd om de het CDNI te handhaven;
5. De lokale wetgeving (incl. havenreglementen) moet in acht worden genomen.

De controles kunnen door elke partij apart worden uitgevoerd, maar evengoed in onderlinge samenwerking.

In Tabel 1 worden de boetes vermeld zoals deze zijn opgenomen in het Koninklijk besluit van 8 januari 2013 - *Koninklijk besluit betreffende de inning en de consignatie van een som bij het vaststellen van sommige inbreuken op het Verdrag inzake de verzameling, de afgifte en de innamen van afval in de Rijn- en binnenvaart, ondertekend te Straatsburg op 9 september 1996 en houdende uitvoering van sommige bepalingen van dit verdrag.*

Tabel 1 Boetes op mogelijke overtredingen op bepalingen uit deel B van het Verdrag zoals bepaald in het Koninklijk besluit van 8 januari 2013

Overtreding	Rechtsgrond	Boete (€)
1) Voeren van een gemotoriseerd schip dat gasolie verbruikt zonder het voorgeschreven olie-afgifteboekje aan boord van het schip te hebben.	Art. 2.03,1	200
2) Niet aan boord bewaren van het voorgaande olie-afgifteboekje gedurende een periode van 6 maanden.	Art. 2.03,1	75
3) Niet verstrekken en overhandigen van een ingevulde losverklaring door de ladingontvanger.	Art. 7.01	200
4) Niet kunnen voorleggen van een geldige losverklaring door de schipper.	Art. 6.03,1	150
5) Het niet aan boord bewaren van de losverklaring(en) gedurende een periode van 6 maanden.	Art. 6.03,1	150
6) Niet beschikken over een ECO-rekening.	Art. 3.03,5a	500
7) Niet voorleggen van een ECO-kaart bij het bunkeren.	Art. 3.03,6b	250
8) Weigering door de scheepsexploitant om een ECO-rekening te openen.	Art. 3.03,4 en Art. 3.03,5	1000
9) Niet betaling, aan één van de nationale instituten, door de scheepsexploitant of diens vertegenwoordiger, van de verwijderingsbijdrage die moet betaald worden in overeenstemming met de gebunkerde hoeveelheid gasolie.	Art. 3.03,3 en Art. 3.03,4	350
10) Het niet aan boord bewaren van de bunkerverklaring met de daaraan gehechte transactiebewijzen gedurende een periode van 12 maanden.	Art. 3.04,2	500

Deel A en deel C van het Verdrag focussen heel sterk op de aan boord geproduceerde scheepsbedrijfsafvalstoffen. Deze bepalingen moeten vooral worden nageleefd door de individuele schipper en diegene die de afvalstoffen ontvangt, de ontvangstinrichtingen. Daarnaast zijn een aantal bepalingen in deel A opgenomen inzake de levering van accijnsvrije gasolie, de betaling van de verwijderingsbijdrage, de bunkerverklaring enz.

Deel B bevat eveneens verplichtingen voor de schipper maar vele verplichtingen komen ten laste van de walzijde, zoals bij de verlader, de ladingontvanger, de exploitant van de overslaginstallatie en de vervoerder.

7. Klachtenmanagement

In geval van calamiteiten, accidentele of illegale lozingen en achtergelaten overslagresten op en rond de waterweg of in de haven, moeten de bevoegde haven- of waterwegbeheerder worden gecontacteerd. Voor het melden van klachten en tekortkomingen van ontvangstinrichtingen, overslaginstallaties of andere partijen, losverklaringen kan u terecht bij de desbetreffende beheerders van de havens en waterwegen en/of de OVAM. De beheerders en/of de OVAM onderzoeken de klacht en nemen contact met de betrokken partijen. Op die manier kan gezocht worden naar oplossingen om deze problemen in de toekomst te vermijden.

Voor het melden van klachten en tekortkomingen in verband met de verwijderingsbijdrage, met de ECO rekening of uw ECO kaart kan u terecht bij het Belgisch Nationaal instituut.

7.2. Contactpersonen Vlaams afvalbeheersplan voor de binnenvaart

7.2.1. Havenbedrijf Antwerpen nv van publiek recht

Vincent Van Dyck
+32 3 205 24 03
vincent.vandyck@portofantwerp.com

Zaha Hadidplein 1
2030 Antwerpen
www.portofantwerp.com

7.2.2. North Sea Port Flanders nv van publiek recht

Havenkapiteinsdienst
+32 9 251 04 57
kd@northseaport.com

John Kennedylaan 32
Haven 3000 A
9042 Gent
www.northseaport.com

7.2.3. De Vlaamse Waterweg

Ben Quintelier
+32 2 553 77 19
Ben.quintelier@vlaamsewaterweg.be

Havenstraat 44
3500 Hasselt
www.vlaamsewaterweg.be

7.2.4 Maatschappij van de Brugse Zeehaven nv (MBZ NV)

Havenkapiteinsdienst

+32 50 54 32 40

Hkd@mbz.be

Isabellalaan 1

8380 Zeebrugge

www.portofzeebrugge.be

7.2.5 Haven Oostende nv van publiek recht

Havenkapiteindienst

+32 59 34 07 11

Harbour.master@portofoostende.be

Slijkensesteenweg 2

8400 Oostende

www.portofoostende.be

7.2.6. Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij

Team Productketens

+32 15 284 284

+32 15 284 367

scheepsafval@ovam.be

Stationstraat 110

2800 Mechelen

www.ovam.be

7.3. Bevoegde diensten in geval van ongewenste lozing of achtergelaten overslagresten

7.3.1. In de havens

De respectievelijke havenkapiteinsdiensten.

7.3.2. Op de waterwegen

Het RIS

River Information Services Vlaanderen

+32 800 30440

7.4. Contactgegevens overige beheerders

7.4.1. 7.4.2. Maritieme Dienstverlening en Kust

Afdeling Kust

+32 59 55 42 11

kust@vlaanderen.be

Vrijhavenstraat 3

8400 Oostende

7.4.3. Departement Mobiliteit en Openbare Werken – Afdeling Maritieme Toegang

Afdeling Maritieme Toegang

+32 3 222 08 25

maritieme.toegang@mow.vlaanderen.be

Tavernierkaai 3

2000 Antwerpen

7.4.4. Instituut voor het Transport langs de Binnenwateren vzw

+32 2 217 09 67

cdni@itb-info.be

Drukpersstraat 19

1000 Brussel

www.itb-info.be

8. Structureel overleg

Het is noodzakelijk om de goede uitvoering van dit plan op te volgen en waar nodig bij te sturen. Het VLAREMA verplicht de beheerders van de havens en de waterwegen om te voorzien in een voldoende dicht netwerk van ontvangstinrichtingen voor de inzameling van scheepsafval en afval van de lading. De beheerders kunnen daarin zelf voorzien of daarin laten voorzien. De vertegenwoordigers van de havens en waterwegen overleggen hierover samen met vertegenwoordigers van de OVAM, VMM¹⁰ en MOW¹¹.

Dit overleg wordt georganiseerd naar aanloop van de vergaderingen van de CDNI-werkgroep. Daarbij komen zowel aspecten van deel A, deel B als deel C aan bod met de nadruk op het gebruik en de uitbating van de ontvangstinrichtingen. Daarbij is het van belang om te streven naar harmonisering binnen Vlaanderen en waar mogelijk met het hele CDNI-gebied.

Indien nodig en afhankelijk van het onderwerp kan dit overleg worden uitgebreid met onder meer vertegenwoordigers van:

- de binnenvaartsector;
- de overslaginstallaties;
- de verladers;
- de ladingontvangers;
- de sector van afvalinzamelaars
- het Nationaal instituut.

Uiteraard kan dit ook op ad hoc basis en op vraag van bovenstaande sectoren.

De vergadering kan alle items die te maken hebben met de goede uitvoering van het Verdrag, zoals financiering, preventie, code van goede praktijken enz. binnen haar bevoegdheden, zoals deze internationaal werden afgesproken, bespreken.

9. Nuttige links

<http://http://www.cdni-iwt.org/>

<http://www.binnenvaartservices.be>

<http://www.cdni.be/>

<http://www.itb-info.be>

<http://www.ovam.be>

¹⁰ Vlaamse Milieumaatschappij - www.VMM.be

¹¹ Vlaams departement Mobiliteit en Openbare werken – www.departement-mow.vlaanderen.be